

NÓGRÁDI LAPOK ÉS HONTI HIRADÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI S KÖZGAZDÁSZATI HETILAP.

Előfizetési ár:
Égész évre 5 frt. Fél évre 2 frt 50 kr. Negyed évre 1 frt 25 kr.
Egyes szám ára: 10 krajczár.
Előfizetni csupán a kiadóhivatalban lehet B.-Gyarmaton.

Előfizetési pénzek, reclamációk és hirdetések a kiadó-hivatalhoz intézendők.
A lap szellemi részére s a Nyílt-térre vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Hirdetések
Árszabály szerint számíttatnak. — Nagyobb és többszöri hirdetések jutányosan eszközöltetnek.
Bélyeg minden egyes belgtatásnál külön 30 kr.
Nyilttér petit sora: 20 kr.

B.-Gyarmat, aug. 1.

A milyen mérvben emelkedik és szilárdul a magyar kormány hatalma és befolyása s a mióta megmutatta Bánffy külügyminiszter-bukató erejét, azóta mindinkább nagyobb bizalmunk lehet a közigazgatás államosítása iránt. Mert, hogy a Ballplatznak centralizáljuk országunkat, amely a védbástyák — a vármegyék — lerombolásával esetleg egy bizonytalan kézbe adná a kormányzás gyeplőjét, a mely kéz esetleg magyar nemzeti vívmányainkat, tradícióinkat és hegemoniánkat egyszerre tönkre tehetné, azt még azok sem kívánhatják, akik a közigazgatás államosításáért rajonganak.

Most már lassan-lassan be fog következni az idő, hogy a 2 paragrafusra lezsugorodott Lex Szapariana teljes kereteiben kitöltessék s a közigazgatás államosíttassék.

Üdvözlünk kell tehát Perczel Dezső belügyminiszterünknek a törvényhatóságokhoz intézett s lapunk mult számában is egész terjedelmében közölt rendeletét, mely egyrészt emlékeztet a Szent István roskadozó bástyáinak memento morijára és másrészt hidat készít a XIX. század végvonaglásával egyidejűleg elenyésző régi vármegyének átalakításához. Nem mérlegeljük most a derék és providentialis belügyminiszter elhatározásának azon indokait, a melyek őt e rendeletnek a vármegyei tisztújításokat majdnem egy félévvel megelőzőleg történt kibocsátására készítették, de annyit mégis meg kell jegyeznünk, hogy mindenesetre már most is nagy befolyást fog az gyakorolni pályaválasztás tekintetében ifjúságunkra, amely eddig méltán kerülte a közigazgatás fontos pályáját, mely pálya eddig sem megélhetést, sem jövőt egyáltalában nem biztosított, s a legtöbb vármegyében remediuma volt a pályatévészett nagyságoknak és genialitásoknak. Fontos tehát

a rendelet az anyagkészítés szempontjából, hogy az államosítás keretei annak idején betölthetők legyenek. Mert valljuk meg őszintén, ezidőszent még elégséges és megfelelő anyag nincs, és attól tartunk, hogy azok a kívánalmak, amelyeket a belügyminiszter legközelebb kiadott rendeletében a deczemberi tisztujításokhoz fűz, s azok a remények, melyeket a belügyminiszter hazafias intenczióktól áthatva, már a legközelebbi jövőre táplál, nem fognak egyszerre teljesedni s a rendeletek tára egy irott malasztal szaporodni fog.

De felette szükséges a közigazgatási anyag-készítése más szempontból is. Ugyanis tudjuk, hogy a politikai és társadalmi élettel teljes inkompatibilitásba helyezkedett bírói kar oly értelmi erőt vont el a fejlődező magyar társadalomból, hogy a magyar társadalom vezetése, fejlesztése, költséges reprezentációja egyenesen és csaknem kivétel nélkül a vármegyei tisztikar vállaira nehezedett. A vármegyei tisztikarát még ezidőszent nem nélkülözhetik: az egyház, az iskola, a község, a kulturális és humanitárius egyletek, a bankok, zászlószertelések, jubileumok, sőt még a valamirevaló bankettek sem. A vármegyei tisztikar, különösen az exponált nemzetiségi helyeken, valóságos óra a magyar szellem- és magyar hazafiságnak. Ha a vármegyei tisztikar — az inkompatibilitás folytán egyszerre kiragadjuk a magyar társadalomból, — ki fogja ennek a teljesen megbízható magyar hazafias elemnek helyét méltóan betölteni, hol van erre a kellő és megfelelő anyag? Épen ezért már jó előre kell gondoskodni a kellő anyagról, hogy a „mundus se expediet” elv itt is minden rázkódtatás nélkül érvényesüljön. A belügyminiszter providens rendelete is erre irányul, épen ezért nagyon is megszívlelendő és figyelembe veendő.

Az adminisztrációnak „valódi szakértelemmel, igaz kötelességérzettel és hivatali buzgósággal” bíró hivatalnokokra van szüksége; mondja a rendelet; ennél fogva fontos állami érdekek fűződnek ahhoz, hogy az új és remélhetőleg utolsó vármegyei restauráció olyan elemeket vegyen fel a vármegyei tisztikar kebelébe, kik az államosítás létrejötte alkalmával a magasabb állami követelményeknek meg tudjanak felelni. Nagyon helyes intézkedés ez, csak hogy erre szükséges anyag még nincs teljes készletben, ezt az anyagot meg kell teremteni, aminthogy hisszük, hogy az államosítás iránti biztos kilátások mellett néhány év múlva meg is lesz az teremve.

A miniszteri rendelet erős szavakban ad kifejezést annak, hogy elvárja a törvényhatóságoktól, miszerint a választások eszközölésénél a minőség magasabb foka mellett, a fizikai munkaképesség, a feddhetlenség és megbízhatóság megérdemelt figyelemben részesíttessenek, végül ostromozza a vármegyékben divó nepotizmust is, mely már eddig is sok tehetséges embert visszariasztott a közigazgatási pályától. Hiszünk és reméljük, hogy ezen kemény szavakkal kimondott igazságokat minden vármegye méltatni fogja, s az utolsó restauráció oly tisztikart állít elő, mely a modern jogállam követelményeinek lehetőleg megfelelni fog.

Lapszemle.

A nemzetiségi kongresszusra való felhívást, a melyet a sajtó egész terjedelmében közölte már a Tribuna után, a tórócz-szent-mártoni „Národné Noviny” (85. sz.) a lap élén közölte de minden bevezetés vagy megjegyzés nélkül. A következő számban se érinti a kongresszust s egyáltalában a tót nemzetiségiéek orgánuma-

TÁRCZA.

A lány-szív.

A lány-szív, a lány-szív
Mit tenne egyebet?
Vagy gyűlöl,
Vagy szeret.

Oh, a kit megszeret,
Megszeret a leány:
Szereti
Igazan.

De a kit meggyűlöl,
Meg van az gyűlölve,
Hej! nagyon —
Örökre.

Kubányi Béla.

Jeruzsálemi út.

A helyb. főrebbi jegyzetel nyomán közli: Deutsch Jenő.

V.

Hol a világnak minden nyelvén ordították a halál fájdalmát, most már csönd uralkodik. S ez a csönd kiterjed az égre is. Madárdal nem zavarja a gyászunk komor harmóniáját. Csalogány nem vesztegeti csábos énekét a pusztasírok felett. Sokszor kérdezém magamban: e szent földön, hol minden a mennyországáról ál-

modik, hol a táj isteni hatását, a legdurvább kedély is megérzi s minden ajak zsolozsmára nyílik, miért hallgatnak épen a madarak, ezek a nemes, ártatlan „igazi énekesek”.

Ugy látszik, ha a végzet tragédiákat rendez, nem akarja, hogy tapsoljanak neki.

Mikor a híres francia író Gauthier a keletre készült Hugó Victor azt mondta neki: „De én Istenem, hogy tudsz majd inni keletről, ha meg nézed?” De ezt nem Jeruzsálemre mondotta. A ki magával viszi a vallás milienjét, annak Jeruzsálem több mint motivum, annak Jeruzsálem hajdani eseményeinek — egész summája, kikel a feledés sírjából, annak a halavány sejtelmek látományokká válnak, az még most is folyni látja a nemes szabadsághősök forró vérért, az még Jeruzsálem agonizáló lelkéből is nagy eszméket olvas. Csak nézze meg mindenki Jeruzsálemet, s ha mindent nem is fog érteni, ha Jeruzsálem nyelvén csak a kiválasztottak tudnak is beszélni, azt mindenki meg fogja érteni, hogy a történelemnek nincs igaza, ha azt mondja, hogy Jeruzsálemet Titus Vespasianus győzte le — legyőzte azt az a hatalmas lény, a kiről csak a nagy alkotásai hirdetik, hogy „van”, de a kit soha nem lát senki.

S ennek tudatáért egy pár heti nélkülözés — nincs drágán fizetve.

„Die Ruhe lässt mir am wenigsten Ruhe” mondja a legnagyobb német költő a genie-ről s mintha e szép ige Jeruzsálem lelkéből szólna meg. A végzet Jeruzsálemet a legkimélettenebbül sújtotta azáltal, hogy eseményeivel most már kíméli. A sensációk szinpadra elköltözött Jeru-

zsálemből. Az események hátat fordítottak neki. A világleleknek a pulzusa Jeruzsálemben megszűnt verni, a világmozgató erők szivdobogása ott megáll. A sors, ez a nagy drámaszerző, nem rendez benne többé előadásokat. Dúsan teleirt lapját kiszakították a végzet könyvéből, ráírták „fiut” s most ott sárgul valamely katakombában holmi történetíróknak játékszerül.

Sic transit gloria mundi!

Az orientalizmus genre-je az irodalomban halálához van közel. Az emberre nem lehet benyomással maga az összesség s az ő igazság sem, mikor az embert sosem látja actióban s szenvedélyt, mozgást nem tapasztalva, csak decorációkkal saturálják. Ezt megunjuk, miután egy új szikra érzelmet, új gondolatot nem ébreszt, ennek megérdemelt sorsa a közöny.

Minden mozgásban keressük mint központot az „embert” és ha nem találjuk, elkedvetledünk.

De mi ehhez képest az a benyomás, mikor az „Istent” keressük s nem találjuk? mikor minden szikla beszél, hirdet, emlékeztet s csak az „Isten” nincsen actióban?

Hidegen, egész hidegen hagyja Jeruzsálemet, hogy külvárosa oly szépen s nagy stílusban épül. Az építők közt a legnagyobb építőt, az Istent nem találja s ez lehangolja. A kiváló nagy büszke lelkek nem elégednek meg a boldogság koldus-filléreivel — aut Caesar aut nihil ez a királyi Jeruzsálem jelszava. Ez az igazi nagy szívek módja — szeretnék minden boldogságukat ideáljuknak köszönni — s mely napsugár

ban a nemzetiségi kongresszusról eddig egy szót se irtak, sem a felhívást nem magyarították. A „Nár. Nov.” utolsó számában (86. sz. VII. 25.) azonban van egy cikk, a mely némileg betekintést enged a tót nemzetiségi gondolatvilágába s e cikk lényegében a következő:

Reánk tótokra háromféle baj nehezdedve: először a speciális tót, másodszor a nem magyar nemzetiségekkel közös végül harmadszor az a nyomor, a melyben közösen részesülnek e bérbe adott ország összes lakói. Bérbe van adva, de milyen bérloknak! A 3. sz. alatti Bajok magukban véve is eléggé nagyok. Kiszípoloznak bennünket: magyarokat, tótokat, románokat, szerbeket, németeket, — csak a cigány szabad, a zsidó pedig nem hagyja magát. A lelkiismeretlen adórendszer már majdnem lehetetlenné teszi a racionális gazdaságot — svindli nélkül. A megromlott közigazgatás elrontja a rend lehetőségébe vetett, utolsó hitet stb.

A szófiai „Szvoboda” (Sztambulov lapja) vezércikkben nagyon meleg hangon ír Sztambulov érdemeiről, melyek alapján épült fel Bulgária s átokkal illeti az orgyilkosokat, kik Bulgáriát legnagyobb egyéniségétől megfosztotta. Heves támadást intéz a kormánykörök ellen, melyeket gyilkosoknak nevez.

A bolgár kormánylap „Mir” (120. sz.) neki megy az európai sajtó ama részének, mely Sztambulov meggyilkolásából kifolyólag az egész felelősséget a bolgár kormánykörökre hárítja, amiben csak rosszakaratot lát a bolgár kormánylap.

A szent-pétervári „Novosztj” Sztambulov meggyilkoltatásával ezeket írja: Ime a nemzis utóléte a zsarnok diktátort is. Ez a történelem logikája! Sztambulov nem is képzelhette, hogy tulajdonképpen elszigetelve van az országban. De mikor lemondott, alkalma volt meggyőződnie arról s azonkívül Oroszország ellenségei is láthatták, hogy az oroszellenes politika nem felel meg a bolgár nép érületének. Sztambulov 8 éven át folytatta oroszellenes politikáját. A mostani kormányfőfiak szintén csak tetteik magukat, ha oroszbarátoknak akarják feltüntetni magukat, ők is ausztróphilek, csak enyhébb kiadásban. A mostani kormányfőfiak ép ez okból nem mertek utlevelet adni Sztambulovnak, mert attól tartottak, hogy ő le fogja leplezni viselt dolgaikat. Ezért kellett úgy látszik, az intéző köröknek egy holt Sztambulov, aki aztán soha sem állhat elő kompromittáló leleplezésekkel. Ha Sztambulov ilyen megsemmisítésével Oroszországnak akarják kedveskedni, ez esetben csalódnak a tiszt-

nem eszményük tárgyától ered — az nem melegíti őket. Az apró viskó, mit a Messiás építene, mosolyra fakasztaná, de a más kezek alkotta legfényesebb panorámán — nem gyönyörködik. Minden a Messiás után sóhajtozik, ő tőle egy morzsa kedvesebb, mint más kezéből a paradicsom.

Jeruzsálembe kellett mennem, hogy megértsem a zsidó anthológia ama virágát, — mely a Messiást nem az égben, hanem a földön járattja. Szenved ő is, küzd ő is — s felszabadító kürtje elsősorban saját magának fogja az isteni szabadságot hirdetni. A nyomorult oly nehezen tudja a boldogot szeretni, ha az égi üdvösségben, a paradicsom virághullató, gyümölcslelő tündérvilágában tudná Messiását a zsidó, nem ragaszkodna hozzá oly csodálatos szerelemmel, — de így, hogy vele sir. vele vérez, az, a ki vágyainak a koronája, — elfelejteti vele a saját személyes búját, s a sympathia ezer lánczával érzi magát hozzáfűzve.

S ezek a lánczok, kedves lánczok, csak ezek enyhítették ama sokkal keserűbb lánczokat, melyeket a barbár zsarnokság kovácsolt.

(Folyt. köv.)

Két Kray Jakab.

Történeli elbeszélés VITÁLUS MÓRTÓL.

(Folyt.)

Az ott maradt anya leányához lépett, könnyögött neki, mindent ígért, csak mondjon le Kray-

telt ministerek Bulgáriában. A vizsgálat már meg volt indítva, miért nem állították Sztambulovot rendes bíróság elé? Ezzel a bestialis gyilkossággal csakis ártottak maguknak a kormánykörök s Ferdinánd. Hiszen Sztambulov, mindamellett, hogy sok rosszat tett Bulgáriának, mégis csak többet nyomott s nagyobb értékek birtokosára nézve, mint a Ferdinánd-félek. Mi azt hisszük, hogy a Koburgia tartatlanná vált Bulgáriában s sok véres áldozat után Ferdinánd csak be fogja látni, hogy Bulgáriában hiába keres valamit — hiúsága számára ottan nincsen biztos hely.

Sztambulov halála alkalmából így írnak a lengyel lapok: A galicziai lengyel lapok egyhangulag elismerik, hogy Bulgária Sztambulovban egyik legnagyobb és legképesebb fiát vesztette el, e sorok közt azt engedik olvasni, hogy meggyilkolásában része van Oroszországnak. A krakkói „Czas” ezt mondja: Sztambulov egy ocsmány politikai ármánynak esett áldozatul. Az ő halála korszakalkotó Bulgária történetében: halála befejezi azon korszakot, a mely nagy jövőt ígért az országnak s megkezdí a bizonytalan sötét jövő korszakát. E korszakot áthatja majd azon mártir vére, a ki Bulgária függetlenségeért küzdött és a ki megtudta szerezni részére Európa becsülését. A cseh lapok tagadják, hogy Sztambulov jó bolgár hazafi lett volna, benne egy erőszakoskodó hatalombitorlót látnak, a ki saját céljai érdekében nem rettent vissza a gyilkosságoktól se s ez okból, úgy találják, hogy halálát megérdemelte.

A leinbergi Djilo Sztambulov meggyilkolásáról írva, azt mondja, hogy ha Sztambulovot uralkodása alatt meggyilkolták volna, hát azt lehetett volna mondani: a nép szabadulni akart zsarnok diktátortól, de így csakis a bolgár nép brutális erkölcsi mellett tesz tanulságot. Sztambulov meggyilkolása keserű visszhangot kell, hogy keltsen Ferdinánd lelkiismeretében, mert Sztambulov minden könyörgése: hadd utazhassék külföldre, rideg ellentállásra talált az intéző körök részéről. Bíróság elé állítani nem merték őt, külföldre utazni szintén nem engedték, pedig Sztambulov ez idő szerint semmi másra ügyet nem vetett, mint épen személyes biztonságára, melyet megővni nem sikerült neki.

Az újvidéki Zasztava (105. 106. sz.) vezércikkében foglalkozik Sztambulov meggyilkoltatásával s azt mondja, hogy e merénylet erkölcsi szerzője maga a bolgár kormány volt, mert félt tőle. S csakugyan, Sztambulov, aki kétségtelen nagy bolgár hazafi s kitűnő államférfi volt, sok hibája mellett fényes oldalakkal

ról, a leány azonban állhatatos maradt, ezt látva az anya, végre is ő engedett:

— No jól van édes leányom, ne menj hát Scholczhoz férjhez, bár azt kiköszörözve nagy haragot szerzünk magunknak, de ígér meg, hogy Kray-hoz sem fogsz menni.

— Édes anyám, az elsőt köszönöm, de a másodikat meg nem ígérhetem, e részben azonban ígérem azt, hogy Kray-hoz csak az esetben fogok férjhez menni, ha abba szüleim is beleegyeznek, s éppen azért azt, hogy hozzá nem fogok menni, meg nem ígérhetem, mert bár lelkem mélyéből szeretem, nőül hozzá csakis a fenti esetben fogok menni.

— Jól van leányom, én nem foglak kényszeríteni, — beszéllek majd apáddal is, — és a jó asszony mindent feledve, megölelte, megcsókolta elbűsült leányát.

— No, ne sirj édes leányom, jó az Isten, bajunkban is majd megsegít.

Midőn a bosszús apa a városból haza jött, szobájában találta feleségét, annak tudtul adta, hogy este vendégek lesznek, Scholcz Gusztáv a fia részére Mariska kezét ünnepélyesen meg fogja kérni.

— Tartok tőle szerelmes férjem, hogy Mariskát nem bírjuk rá, annyira makacsodik, hogy később lesz meghalni, mint Scholczhoz nőül menni, de megnyugtatótásul mondhatom, hogy sok rábeszélésemre megígérte, hogy csak az esetben fog férjhez menni Kray-hoz, ha abba kegyelmed is beleegyezik, miután ígéretét birom, azt hiszem, legjobb lenne az egész dolgot abba hagyni.

is rendelkezett s a bolgároknak nagy szolgálatot tett, mert ő volt az, akinek sikerült Bulgáriából erős államot faragni. Mi minden gyilkosságot elítélünk, ezt is, s csak azt mondjuk, hogy a bolgárok még meg fogják siratni nagy államférfiukat.

A budapesti egyetem viszonyairól kedvezőtlenül nyilatkozott egynémely magyar lap, azt állítva, hogy az egyetem összes ügyei személyi érdekek szempontjából ítéltetnek meg. A tőrőcszent-mártoni Národnie Noviny (76. VII. 2.) kapva-kapott az alkalmon, feltárlta azokat az állításokat a saját publikumának s a mikor jól elverte a port a „magyarosító rendszeren”, így fejezi be cikkét: „Ime a magyarizmus elrontotta és megrontja a legfőbb iskolát! De az ő lelki ismeretét nyomja a többi iskola sorsa is, p. o. a selmecbányai, az óvári akadémiák sorsa! Ez okból humbug és „komisz” hazugság az, hogy a magyarosítás egyenlő a művelődéssel és haladással! Legyen meg a magyarságnak a maga joga, mi örvidenénk látva haladását, de a magyarosítás azonos egész emberöltők elbutításával, barbarizálásával, elűsítésével. A magas civilizáció tekintetében úgy haladunk mint a rák: egyetem helyett van politikai arénánk, üzleti irodánk; középiskolánk — kinzó és butító helyek.”

A bronz-korról az Ipoly vidékén.

Írta és felolvasta a július 7-iki museum-társulati közgyűlés alkalmával Pintér Sándor.

(Folytatás és vége.)

Még három oly tárgyról kell említést tennem, mely a fent említett osztályok egyikébe sem sorolható.

Ezek egyike a csaknem minden urnamaradvány között előforduló azon bronz-eszköz, melynek egyik vége tühegyesre vékonyodik, másik vége pedig kis véső-formába vastagodik. E tárgynak használati célja a régészek előtt még eddig ismeretlen.

Pulszky Ferencz Európa-szerte ismert tudósunk alkalomadtán látogatásával tisztelt meg s akkor a gyűjteményemben lévő ezen apró tárgyakra azt jegyezte meg, hogy azok hasonlóak a római sirleletekben előforduló úgynevezett „stylus”-hoz. Tudjuk pedig, hogy a római stylus nem egyéb, mint a mi mai pennánk és elődje.

A bronz-korszaki ember életéből vajmi kevés irástörödek maradt reánk, ha csak a sziklára vetett némely urnákat azon korból eredőnek nem mondjuk, pedig: ha komoly megfontolás alá vesszük azon matematikai pontosságú cifrázatokat, melyek a bronz-korszakból reánk maradt tárgyakon láthatók, ha szemügyre vesz-

— Hiába okoskodol, Scholczsal beszéltem, igenlő választ adtam, már pedig azért a fattyúért egy Roxer szavát vissza nem fogja venni, — eredj a konyhába és készítsetek jó vacsorát.

Az asszony kiment, Roxer — ki különben igen jó ember volt, — gondolkozóba esett, arczán látható volt, hogy korai ígéretét félig-meddig már megbánta, azonban ő is makacs ember lévén, szavát ily körülmények között sem fogja visszavenni.

A vendégek úgy 8 óra tájban jöttek össze, ott volt Scholcz Gusztáv, Kedves Juczi élete párjával és Péter fiával, Genersich, Mauks, Kaufman és Fröhlich Stef. szintén élete párjával.

Mig a vendégek gyülekeztek, az alatt a jó házi asszony a konyhában forgolódott, Mariska is ott volt, de nem nagy hasznára, mert szórakozott volt, folyton sirt, és ha anyja sőt kért, bizonynyal borsot nyújtott neki.

— Ugyan édes lányom, legyen már eszed, hisz' nem muszáj azt szeretnünk, kihez nőül megyünk, apádat én so szerettem, és mégis hozzá mentem, lássd, nem bántam meg, mert jobb férjet sohasem kaptam volna, hát légy okos, hisz' minden jóra fog fordulni.

— Igen ám jó anyám, de maga nem volt máshá szerelmes, hát nem is fáj a szíve.

— Szerelmes? miért lettem volna szerelmes? az én leánykoromban az még divat nem volt, csak azóta vált divattá, mióta fiataljaink a németekhez járnak tanulni, azok hozták be azt a szerencsétlen divatot.

— A szerelem édes anyám nem divat, magá-

szük azon szépen vésett mintákat, melyekbe tárgyaikat öntötték: akkor lehetetlen azon föltevéshez nem jutnunk, hogy igenis a bronz-korszakot élt népek nagyrészenél az írástudásnak, az írás általi gondolatátvitelnek éppen oly mindennapiasnak kellett lenni, mint a mily mindennapias közszükséglet az ma nálunk. Lehet, hogy az írásra használt tárgy éppen oly könnyen enyésző anyag volt, mint a mi mai papírunk s úgy enyészett el az ő írásuk is, mint el fog enyészni ezer év múlva a mienk is. A műveltségnek ma a legmagasabb fokán álló nemzetek könyvtárait, levéltárait a tűz és víz éppen úgy nyom nélkül eltörölheti, mint talán az Ipoly völgyében élt gazdag és művelt bronz-korszaki nép s nemzet könyvtárait, levéltárait eltörölte nyom nélkül. De mégis e bronz-kori népek, ha írást nem is, legalább itt hagyták a föld elemeivel is daczó eszközeiket — és mi mit hagyunk itt? Semmit — ekénket, kapánkat, gépeinket, lévén az vasból, megesezi a föld, könyveink, papírjaink, semmivé válnak, a természet egy lehelete alatt. Fösvények; önzők vagyunk s drága halottjainkkal mitsem írunk be a föld kebelébe, avagy azok a drága érczkoporsók s a szél szárnyára csesztett közönséges koszorúk, melyekkel Klio istenasszonyának szemébe port hintünk, talán igazolni fogják a mi műveltségünket? Nem. El fog múlni eszünkben ezer esztendő s ha az akkori régész esztendőink maradványait véletlenül föltalálja, mint néma emberi nemzedéket fog igazolni s az akkori tudomány lapjaira azt fogja rögzíteni, hogy mi a műveltség legalacsonyabb fokán élt emberek valánk, noha éppen a feltalált esztendőnk oly emberé volt, kit az „Entreprise des pompes funébres”-társulat sok ezer forintért helyezett aranyos pléh koporsóba a föld kebelébe s ki után négylovas szekér vitte a szebbnél-szebb s drágábbnál-drágább koszorú sokaságát. — Igen! igen! még csak egy cserépedény sem fogja igazolni műveltségünk fokát, mert a drága érczkoporsó kulcsa is, melyet a Wertheim-szekrénybe őrizgettek a késő unokák, már pár század múltán az ócska vasak közé került.

A másik tárgy, melyet hangsúlyozva kell kiemelni, egy csontfésűtörredék, — a harmadik egy ovál-alakú kétélű borotva.

Talán nem csalódom, ha ezen tárgyakat a valódi és magasabb műveltség eszközei közé sorolom, mert a hol fésű és borotva használatát, ott bizonyára a szappannak is jelen kellett lenni. A dolányi Major-hegyen temetkezett hajdani népek tehát irtak is, fésülködtek is, és borotválkoztak is, éppen úgy, mint mi teszünk azt ma.

A már előbb említettem Kun—Darvas-féle kastélyal szemből néznek, a parton áttevő út mellett volt egy halom, ezen halomból néhai

Szontagh Tivadar 1870-ben földet hordatott, s ugyan akkor a földhordással megbízott cselédjei a halom középső részén emberi esontváza baktak. Néhai Szontagh Tivadar maga is érdeklődő lévén a régiségek iránt, abban hagyta a föld hordását és a csontváz kitakarására engemet kért fel. Meg is jelentem, a hely színén s kevés sérüléssel kibontottam a sirt, melyben arczczal nyugatnak nyújtózott helyzetben egy fiatal nő csontváza feküdt teljes ékszereivel.

A váz az állkapcsok és ujjesontok kivételével már teljesen porló volt. Fejénél egy hajszoritó, ép, nemes rozsdájú bronz-abroncs, nyakszirtjénél zárt bronz-karika, nyakán egy kalczinálódott s átlukasztott tengeri kagyló, lágyéka mellett vékony sodronyból vitézkötés formán csavart négy karika göngy, kis ujjesontján egy nyitott végű gyűrű, ballábszár esontmaradványán a bokán felül szintén nyitott végű lábperecz, s oldala mellett rövid törpenge találtatott.

Azért említettem föl külön e leletet, hogy a Major-hegyi urnatemetkezéssel ellentétbe állítsam, mintegy igazolásul annak, hogy Dolányban már oly bronz-kori népek is laktak, kiknek vallásszerű sírtemetkezési rendszerük volt.

Az ezen esontvázon lelt bronz-tárgyak, hasonlítva az urna-temetkezés tárgyaival, bizonyos mértékben hanyatló izlés és ipar mutatkozik s mintha azt igazolnák, hogy az Ipoly-völgyén élt bronz-korszaki népek társadalmi életében is a vallási institúciók átalakulásával némi műveltségi hanyatlás állott volna be, és talán ezen gyengülés is okul szolgálhatott reá, hogy az erősebb, bár durvább vaskor vegye át fölöttük az uralmat.

Tisztelt uraim!

Eddigi felolvasásom célja az volt, hogy Nógrádmegyében az Ipoly-völgy egyik pontján reá mutassak a régen mult időben itt lakott nép életének milyenségére.

Nemde, az első pillanatban úgy rémlik előtűnik, mintha mai lelki erőnkkel azon messze multba beletekinteni képesek nem is volnánk, csak ha tüzetesebb vizsgálódás alá vesszük az általuk reánk hagyományozott tárgyakat s ha összehasonlítjuk azokat a mai kor fejlett ipara által használatunkra boesátott eszközök- és ékszerekkel: akkor ébred fel bennünk a tudat, hogy hiszen ezen nép nem is oly régen élt, ékszereik, csecsebecsék, gazdasági eszközök, fegyverük a mieinktől csakis anyagának összetételében s némi alakváltozásban különböztek. Egyben mégis lényegesen eltérnek tőlünk s ez a temetkezés; ők hamvasztották kedveseik, szeretteik, hőseik és jeleseik tetemét; mi még nem hamvasztjuk; az ő temetkezési rendszerük bizonyára ünnepesebb is, kegyeletesebb is és költségesebb is volt, mint a mienk.

Gusztáv a házi úrhoz oda szólt: — hát kedves házi gazdám, miért is vagyunk mi itt? csalódom és a háziak tudjuk az okát, de többi barátjaink még nem tudhatják, miután pedig az itt megjelentek részint rokonaink, részint barátaink, illő, hogy tőlünk tudják meg az új-ságot s nem mástól, hogy a Roxer és Scholcz-ház rokonai kötelekkel akarja megkötni eddigi viszonyát, ennek folytán Mariska hajadon kezét egyetlen fiam Péter részére ezennel megkérem, hiszem, nem lesz kifogások sem magoknak, sem a leányzóknak, mert fiam ép, egészséges, csinos lú, igaz-e Juczi feleségem? a feleség fejével igenlőleg bólintott.

Most Roxer felelt neki: „leányomat szívesen adom oda, mert a gyerekek meg lehetnek győződve, hogy mink mindkettőjük boldogságát óhajtuk.” E nyilvánításra az egész társaság nagy „hoch”-ot kiáltott, de a „hoch” kiáltás egy véletlen által meg lett zavarva, Mariska feje szédült, végtelen fájdalom fogta el szívét, mikor apja kezét Péternek oda igérte, a szoba forogni kezdett vele, mintha a széket kirántották volna alóla, a padlón végig terült s ott hevert elájultan, e nem várt zuhanásra a vendégek felugráltak, az asszonyok segítségére siettek, Juczi asszony tördelte kezét: „Istenem! Istenem! a boldogság megöli ezt a leányt, segítség! segítség! azonban a segítségkiáltás már nem kellett, mert akkor már Mariskát az anyja és Fröhlichné a földről felemelték s a mellékszobába átvitték.

(Folyt. követt.)

De ha ezen messze multban élt nép életéről ennyi pozitív tudásunk van, lehet-e reményesgünk arra is, hogy saját nemzetünknek ezer évet már jóval meghaladó azon életét is megismerhessük, a melyet a történetírók feljegyezni elmulasztottak? Igen is lehet.

Nógrádmegye területén még számos sírhalom emelkedik, sűrű erdőségeinkben, magas bérczeinken sok várrom daczol még az idővel.

Ki merné kétségbe vonni, hogy egyik vagy másik sírdomb kebelében nem valamelyik őse elődünk esontjai nyugosznak? Ki merné tagadni, hogy azon büszke várakban nem halandó vitézek laktak? Halandók valának azok éppen úgy, mint a kő- és bronz-kor emberei. Azoknak is voltak halottjaik, megsiratott kedveseik és hőseik, kikkel kegyeleti tárgyaikat eltemethették.

Lehetnek sokan, kik szívtelenségnek tartják az ily sírhelyek megbolygatását; magam is sokszor félve nyultam az ily nyugvóhely megbolygatásához, pedig ez nem bűn, hanem az emberi tudomány kiegészítő része, mondhatnám: a tudás erénye.

Bármily édesdeden aludjék is az édes anya: a mellette nyughatatlankodó gyermekének szomját enyhítendő, örömmel szakítja meg boldogító álmát, csak hogy szeretett gyermekének kívánságát teljesíthesse.

A tudomány is ezt cselekszi akkor, a midőn az őseit felkölti édes álmukból, hogy általuk a történelem hézagait — lettek legyen azok szomorú, vagy dicső események — elmondassa. Hézagos a mi történelmünk is, költsük fel őseinket s mondassuk el velük azt, a mit nem tudunk; mert szomjúhozunk ezredéves történelmünk igazságát.

Vajha e pillanatban mindnyájunk szíve, nemzeti érzésünk melegtől egyszerre dobbanna meg s azon szigorú elhatározás fogamzanék meg lelkünkben, hogy szeretett vármegyénk minden talpalatnyi földjén az eke, ásó és kapa vágására tapad ügyelő tekintetünk, ha valjon az anyaföld kebeléből nem fordul-e ki oly tárgy, mely történetet beszél?

De nem folytatom tovább, hanem lelkem egész melegtől hálás köszönetet mondok mélyen tisztelt hallgatóimnak azért, a miért türelmükkel megajándékoztak kegyesek valának.

Losoncsi hírek.

Losoncz, 1895. augusztus 1.

Mult évben ilyen időtájban Hermann Ottó kiváló híró tudósunk járt nálunk, hogy itt a kormány megbízásából s a millennium alkalomára a juhászatot tanulmányozza és e szakmára vonatkozó eredetiségeket gyűjtön a leendő kiállítás céljából. E napokban pedig Molnár Árpád festő-művész volt itt, bejárta a vidéket is, hogy a népviseletet megfigyelje, arra vonatkozó rajzokat készítsen s egész fényképeket vegyen fel. Látogatása egy időre esett azon alkalommal, a mikor a losoncz-gyarmati vasut előmunkálatai nálunk tényleg megkezdődtek azzal, hogy az e célból szükséges szerszámtár helyiségeül az első barrak összeállított. Mind az ezen munkálatot eszközölő mérnökök, mind pedig a kiállítás bizottságának ama küldöttjét vendégszerető közönségünk szívesen fogadta s „Vigadó”-nkban szokásunk szerint emlékezetesen megvendégelte. Látogató művésznök csak ez után indult nagy útjára Gács felé s onnan Polichnó- és Abelovára, valamennyi községben válogatott csoportokat fényképezvén le. Kisérőül adtuk mellé Keczeri aljegyzőnknek, hogy útja kellemes, eljárása biztos lehessen. Abelován a lelkész-lakon egy szépen faragott nyelű juhászbaltát pillantott meg. Erre oly művészi sóvár tekintetet vetett, hogy a lelkész kiolvasta abból a kérelmet s szívesen ajándékozta meg azzal.

E hét elején vásárunk volt; az úgynevezett sarlósi vásár. Éppen azért, mert az aratás idejére esett, néptelen volt. Csak egy negyede a szokott vásároknak, annál is inkább, hogy a már ismert baj: a sertés-vész más falvainkban is dúl s e miatt a sertés-piacz teljesen üres volt.

Az aratásra jó idő volna, ha a szárazság más egyébre nem volna máris ártalmas. Az árpacsomók sűrűn állanak a földöken, a búzakeresztek azonban megfizetik még a munkát, annál kevésbbé váltják be gazdáink reményét.

től jön az, nem lehet azt úgy előállítani és idomítani mint a rózsaszoknyát, én sem voltam az előtt szerelmes, senki sem kényszerített reá, szívemben az magától fogamzott, a jó Isten mérte reám.

Tálalhatsz már asszony! szólalt meg a házi gazda, itt vannak a kedves vendégeink.

Mariska szíve mindig jobban és jobban szorult, lélegzete el-elállt, szíve mégis oly hangosan dobogott, hogy a mellette állók is meghallhatták volna.

No, no édes leányom, add ide azt a tálat, aztán legyen eszed, ne komédiázz, tudod, hogy apád labancz, mégis kurucz szokásokkal van megáldva, ellentmondást nem tűr, — és Mariska mit sem szólt, követte az ebédőbe menő anyát.

Együtt voltak már a vendégek, a házi asszonyt s Mariskát üdvözölték, — no lám! milyen szép, piros a mi Mariskánk, de nem esoda, látszik, hogy ő is a tűz körül forgolódott, arca ki is lett pirosítva, — mondotta az öreg Scholcz.

Forgott bizony, csak hogy őt nem a konyhai tűz, hanem egészen más tűz hevíté. Sok helykinálgatás után a vendégek az asztalhoz ültek, és az akkori szokás szerint az ételekben nagy volt a bőség. Igen derült volt a társaság, csupa vig arczok, Scholcz Péter Mariska mellett szótlanul ült, szomszédnéja szomorúságát nem is vette észre, mert a jó étel és itallal sokkal jobban volt elfoglalva, mintsem hogy Mariska szomorúságára gondolt volna, azután biztosnak vélte a dolgot, hisz' általa szeretve van, mást pedig nem is szerethet.

Mikor már az utolsó fogásnál voltak, Scholcz

Városunk élénksége megszűnt. Sokan mentek nyaralni, fürdőzni. Kovács Ferenc közjegyzők, Búsakék, Ambrusok, Stubbyán vannak. Özv. Szgyártó Samuelné, Laszly Helén, Steinhöbel Dánóné, Kralikné, Lammerné Salamon, Özevgy Draskóczy Samuoné leányával Vihnyén; özevgy Kristóffy Csizén; Thaisz tanár Barlang-ligetben hűsöl s oda várja Belághot, Románszky barátjait. A Rachler-, Draskóczy-, Bülyi-családok erdei fürdőnkben épített nyaralókban laknak, a Santha-féle villában felváltva időznek a tulajdonos szíveségéből egyes családok. Ő maga Karlsbadból most tért haza. Adja Isten, hogy a szíveségnek e megtestesült példánya oly egészségnak örvendjen tartósan, mint a milyenben visszatért.

Hírek és különféle.

Személyi hírek. Gr. Degenfeld Lajos főispán még a múlt vasárnap, jul. 28-án jött B.-Gyarmatra. Innen aug. 1-én egyenesen Bpestre utazott fontos hivatali ügyekben. A múlt héten B.-Gyarmaton voltak: *Szontagh Pál, Laszkáry Gyula, Pulszky Agost és Török Zoltán* Losonc város érdemes polgármestere.

Hivatal-vizsgálatok. Gr. Degenfeld Lajos főispán Szontagh Antal titkárja kíséretében a múlt héten beható vizsgálat alá vette az alispáni, árvászeki, tisztai ügyész, számvivői, pénztári és levéltári hivatalokat, melyeket egytől-egyig a legnagyobb rendben talált s teljes megelégedését fejezte ki a látottak és tapasztaltak felett.

Főispáni ebédek. Gr. Degenfeld Lajos főispánunk itt tartózkodása alatt háromszor gyűjté maga köré fényes ebédre a központi tisztikar tagjait, a bíróságok és hatóságok főnökeit, valamint a város jelesebb tagjait. A főispáni ebédek a legkellemesebben folytak le s talpraesett toasztokkal voltak fűszerezve.

A vármegyei tisztikar estélye. A vármegye főispánja gr. Degenfeld Lajos ő méltósága, mint előzőleg már jeleztük, július 29., 30. és 31-én tartotta meg a vármegye központi hivatalai fölött a hivatal-vizsgálatot, melynél, mint értesültünk, a tapasztalt rend és pontosság fölött teljes megelégedését fejezte ki. — Ő méltósága itteni időzése alatt 8 magyar vendégszeretettel hívta meg dusan terített asztalához a tisztikart, mely a szíves látást azzal igyekezett viszonzni, hogy július 31-én a főispán úr tiszteletére bankettre ült össze. A fürdő nyári kertjében terített asztal körül a lehető legvidámabb hangulat uralkodott, melyre csupán azon körülmény hatott zavarólag, hogy a vármegye alispánja fának komoly rosszulléte miatt meg nem jelenhetett. A társas vacsorán ő méltóságát Tihanyi Ferenc vármegyei főjegyző köszöntötte fel a nála már megszokott ékesszólással, míg a tisztikar részvételének az alispán családjában beállható komoly fordulat fölött Pongrácz György árvászeki elnök adott megkapó hangon kifejezést. Ezenkívül még két hivatalos toasztot hallottunk, melyekkel a vármegye főjegyzőjét Tihanyi Ferenc és az árvászeki elnököt Pongrácz Györgyöt éltették és pedig előbbi dr. Kossaczky Arnold, az utóbbit Nagy Mihály tb. főjegyző lendületes felköszöntője után, melegen és őszintén. A lelkes hangulat viharos éljenzésbe tört ki, midőn ő méltósága a főispán hosszabb s közvetlen hangon tartott beszédben a vármegye tisztikaráért, — melynek körében mindig szívesen és örömmel jelenik meg, — üritett pohárt. A vacsoránál Laszkáry Gyula, Török Zoltán, Muzelay Gyula és Rudnyánszky László vármegyei bizottsági tagok is megjelentek. A kellemes estélynek a késő éjtel vetett véget.

Reményi Károly városbíránk július 31-én utazott gyógyulás és üdülés végett három hétre Karlsbadba; ígéretét bírjuk, hogy e most fokozott mértékben világhírű fürdőből néhány levelet fog lapunk számára írni.

A közigazgatási bizottság aug. hó 1-én tartotta rendes havi ülését Scitovszky János alispán elnökelete alatt, mivel a főispán még aznap Budapestre utazott hivatalos ügyben. A bizottsági tagok közül csak egy számban vettek részt. Fontosabb ügyek elő nem fordultak s a havi jelentések egyszerűen tudomásul vétettek.

Esperes-választás. A nógrádi ág. h. ev. egyházmegye több tekintélyes egyházának irányadó férfaitól vett értesülés szerint, az egyházmegye egyházainak túlnyomó többsége a most folyó főesperes-választás alkalmából az eddigi főesperesre, nt. *Svehla János* uhorszáki lel-

készre fog szavazni. Vezérli az egyházakat nemcsak a hálazet, hogy a férfait, ki 15 évig páratlan bölcseséggel, tapintattal s tekintéllyel igazán közmegelegedésre vezette az egyházmegyét, a bizalomnak újból való nyilvánításával megtisztelték; hanem vezérli őket a meggyőződés is, hogy nálánál méltóbbat s minden előhaladott kora daczára is alkalmasabbat, olyat, a kiből az egyházmegye közönsége inkább megnyugodnék, ez idő szerint nem választhatnak; sőt keesegteti az egyházakat az edes remény is, hogy nagyérdemű főesperesüket — jól lehet végleges elbocsátatását oly sürgetve kérte is ő egyházmegyéjétől, — tekintettel ama körülményre, hogy az új, nemsokára életbelépő szabályrendelet hivatva lesznek a főesperes munkatérhöz tetemesen könnyíteni: sikerülni fog helyén, az egyház javára, még néhány évig megtartani.

Előléptetés. Kovács Béla ipolyvási kir. törvényszéki irodaigazgató a X-ik fizetési osztály második fokozatába léptetett elő.

Áthelyezés. Suska Gábor, alsó-lendvai kir. jbirósági aljegyző a vámos-mikolai jbirósághoz hasonló minőségben áthelyeztetett.

Balassa-Gyarmat r. t. város. Nemesak a törvényhatóság kebelében van már felvetve megoldás végett e kérdés, mely elől a székhelyi nagyközség többé ki nem tér, de ő Felsége szeretett apost. királyunk kabinet-irodájában — úgy látszik — már is az a vélemény uralkodik, hogy B.-Gyarmat rend. tanácsú város; mert, imé, a múlt héten érkezett közvetlenül a b.-gyarmati *Polgármesteri Hivatalra* czimezve ő Felsége kabinet-irodájából egy legfelsőbb intézkedés, melyet az előjárásból a nem kompetens czim daczára, mint különben hatáskörébe eső ügyet, gyorsan és kellőképp elintézt.

Balassa-Gyarmat csinosodik. Szerettünk volna ez újdonságot akkép czimezni, hogy B.-Gyarmat épül-szépül; de hát ezt — sajnos! — nagytárs nélkül nem mondhatjuk el; azonban, hogy csinosodik, az már igaz; kezdettünk ehhez erősen hozzájárulni tavaly: a királylátogatás alkalmából s az ilyesmivel úgy van városunk polgársága is, mint művelt ember a csinnal, tisztasággal; egyszerű megszokva, nem lehet el anélkül, második természetűt válik. Ily reflexiókat ébreszt bennünk, amit kikelet óta városunkban lépten-nyomon tapasztalunk; új, nagy és komfortszerű bér-, avagy magánházakat alig emeltek ugyan, — de jobbítanak, tataroznak igen sok helyen; ezek közül ime a nevezetesebbek: *Sztranyavszky Géza* kir. közjegyző a Kövy-hagyatékából megvett szép beltelken két házat alakított át, melyek egyike villaszerű bérház; *Janics* Endre kir. adótárnok és neje a Deák-Ferenc- és a szügyi-utca sarkán jókora, urias házat emeltettek, ugyancsak a Deák-Ferenc utcában a Kék-féle ház nyert csinos átalakítást; a város bírái: *Reményi Károly* és *Fábry János* szintén szebbé, nagyobbá tették régi házaikat; valamint (brassói) *Weisz Jakab* a Szécsényi-utczában fekvő házat. Többől újonnan épült a Zichy- és Óváros-utca sarkán az *izraelita rituális fürdőház*. *Barth* fürdőkertbeli új szünkóréről már tettünk e lap hasábjain említést. De ha *Barth* épít, akkor *Barok* sem maradhat el: ő tehát a „Zrínyihez” czimzett sörház régi helyiségeihez építettett úgynevezett „polgári szobát”, hol a kisebb polgárok jönnek majd össze, munka után, egy kvaerre. *Kiss Jakab* a tabán-utczai volt Baintner-féle házat divatosította. *Klein Adolf* pedig a Fő- és Ipoly-utca sarkán terjedő Stiller-féle házhoz adott modern külsőt. A b.-gyarmati *Takarékpénztár* udvar-kertjében új nagy üléstermet építtetett; az izz. hitközség a zsinagóga monumentális homlokzata részánál lévő magas tanástermet változtatta emeletesre. Mint évenként, az idén is, szépen kitatorozták a vármegye székházát; s reméljük: legközelebb a város érdemes előjárósága követi majd a jó példát, és megszabadít bennünket attól a nem-szép színtől, melybe tavaly öltöztették a tanásházat.

A balassa-gyarmati Ipolyár terén munkába vett hid- és utépités serényen halad; a lebontott négy kisebb fahíd helyett létesítendő két új jókora nagy és kitűnően szerkesztett hid közül az egyik, mely 20 méteres, közepén pillérrel, valamint az utnak is egy része már elkészült; a második 30 méteres hid építésénél azonban váratlan akadályok merültek fel; a hidoszlopok alapozása ugyanis a fakadó vizek miatt akadályokba ütközik; az eddig igénybevett szivattyúk helyett tehát gőzszivattyút fog kelleni itt alkalmazni, s a gőzszivattyú már meg van rendelve. Nem kételkedünk

abban, hogy a felügyeletet gyakorló főmérnökség mindent el fog követni, hogy a felettébb nagy forgalmu uton őszig az akadálytalan közlekedés helyreálltassék.

Az aszód-b.-gyarmat-losonczy vasutvonal kiépítése felett nagy az öröm mindenfelé, mert a budapest—hatvani vasutnak tulságos, sőt lehetetlen forgalma van, melyet megosztani szükséges. A vasut kiépítésére szükséges összeg biztosítva van, a mérnöki teendők, a kimérését illetőleg már majdnem befejeződtek. A vasuti és bányamunkások csapatai a kies Galga-völgyön egymásután tűnnek az utasok szeméi elé, kik munkájok terhet az ének akkordjaival igyekeznek enyhíteni. A mindenhol látható téglaegetők kéményein magasba törő füst hirdeti a jövő nagy művét; majd a nyitott kavicsbányák tűnnek fel, melyeket a nap arany sugarai tündöklökké, a pázsit zölden elterülő leple közelében szinte varázs-erejűvé tesznek. A góczpontok környékbeli lakói szebb jövőt jósolnak. A Galga-völgy falvai évek múltán a főváros nyaralóinak az úde levegő és festői tájak miatt kedves helyei lesznek. A mily erővel folyik a munka, kilátásba helyezhetők, hogy a jövő év szeptember havában már fűtől a vasut.

Anna-bál táncz nélkül. A széyi Sósár-fürdőben a múlt vasárnapra volt hirdetve az Anna-bál, amelyre a vidékről számos intelligens család randult ki. Táncmulatságról azonban szó sem volt, pedig sok szép táncosnő várta a tánczot.

A nyári estélyre, mely *Barth* fürdőhelyiségében ma tartatik meg az Ipartestület házalapja javára, városszerte nagy érdeklődés mutatkozik. Kedvező idő esetén nem is kételkedünk, hogy ugy szellemileg, mint anyagilag sikerülni fog a mulatság.

Tűzesetek. B.-Gyarmaton a múlt héten két tűzeset fordult elő. Az egyik jul. 29-én, a másik jul. 31-én. Az első alkalommal d.-u. 1 órakor *Schmidl Sámuel* földbirtokos és gőzmalmosnak két kazla, juhakla és eselédakja lett a tűz áldozata. Az egyik kazalban mintegy 1300 csomó rozs, a másikban körülbelül 500 csomó árpa volt összehalmozva. A tűzoltók és fogatok a vész helyén pontosan jelentek meg az összes felszerelésekkel, mentésről szó sem lehetett, azonban a tűz lokalizálásában nagy erőt fejtettek ki. Az oltást egy ideig gr. Forgách főparancsnok, majd *Hábor* alparancsnok a késői órákig (éjféli 12 óráig) *Fábry János* szakaszparancsnok vezényelték. A tűzoltók egytől-egyig dicséretes buzgalommal működtek közre. A nagy munkaközben a főparancsnok volt szíves üdítő italokról is gondoskodni, a mi természetesen igen jól esett az izzasztó munkában. A tűz keletkezése körül gyanúkok merültek fel. Ugyanis az egyik kazal tövében ott találták a *Schmidl Sámuel* ispánjának *Rubint Jakab*nak a gyufatartóját. Hogy mit fogunk ebből kisütni, azt még nem tudjuk, csak azt konstatáljuk, hogy az ispánt a esendőrk azonnal letartóztatták. A juhakolból a juhász hűségese kutyája kiterelte az egész juhállományt, a kutya azonban már ki nem szabadulhatott; a szegény állat hivatásának lett áldozata. — A másik tűz jelentéktelenebb volt, *Österreicher* szécsényi-utczai házában a főszerben lévő szalma lobbant fel s néhány perc alatt elhamvadt.

Húsvágás és kimérési szabályrendelet B.-Gyarmaton. Az iminár miniszteri jóváhagyással is ellátott húsvágás és kimérési szabályrendelet most augusztus 1-én lépett életbe városunkban. Oly közérdekű a tárgy, hogy azt lapunkban is egész terjedelmében közölni fogjuk.

Szegénynek a dobszó, uraknak az ujság-lap. B.-Gyarmat előjárósága, mint évenként, az idén is dobszó útján kiadta a rendeletet, hogy a háztulajdonosok, illetve a ház- és lakásbérlet, a közegészség és köztisztaság szempontjából a házak előtti gyalogjárókat tartoznak egy ranggal, mint este 7 órakor „becsületesen megöntözni;” tartoznak azonban továbbá az érintett járdákon és vízfolyókák mellett felburjánzó füvet rendszeren kigyomlálni, — mindezt büntetés terhe alatt. És mégis kénytelenek vagyunk lépten-nyomon tapasztalni, hogy ez üdvös rendelet legkevesebb respektusban részesül az úgynevezett *uri publikumnál*, s midőn kérdést intézünk az illetőkhöz: miért nem teljesítik azt, mit a helyhatóság elrendel, a stereotip válasz az, hogy: nem hallottuk, mit dobszóltak! — Az előjáróság tehát lapunk útján is felhívja a lakosságot a locsolás- és gyomlálásra. A főszolgabírói hivatal pedig — mint rendőrhatalóság — bizonyára példásan bírságozni fogja a mulasztókat. Persze, ha rendezett tanácsú város volnánk, ilyesmikkel nem kellene bajlalkodni a teendőkké amugy is túlhalmozott jár. főszolga-

bíró úrnak, de elintézhetők azokat saját hatás-körünkben.

Egy bevégzett mű. — Mint értesülünk, Pajor István befejezte öt felvonás- és egy előszínből álló, tárgyára nézve a francia (az, hogy nem magyar) történelemből vett drámai művét, melynek 3 év óta műgondjai nagyobbszét szentelte; s minél fogva az most — mint egyik megbízható szakértőnek állítja, — akár a kifogástalan, még legnagyobb írók által is sokszor elhanyagolt technikai (jambusok), akár a gyönyörű nyelvezet, akár végre a cselekmény szabatoságára nézve a maga nemében méltán a nagyobb írók alkotásai mellett kérhet magának helyet. A mű czieme és jellege azért nem hozhatók meg köztudomásra, mert a szerző azzal az országos pályázatra kiírandó drámai művek sorában versenyezni keli, s egyszersmind a millenáris alkalmából, emez, általa szerényen „kísérleti dolgozatnak nevezett” termék bemutatásával meggyeje iránti hódolatának is kifejezést adni szándékozik.

A papiros-forintok. Mult hét folyamán több lap azt híresztelte, hogy a papiros-forintokat július hó 1-jétől a magánforgalomban nem fogadják el. Ezek a hírek annyiban tévesek, amennyiben a papiros-forintok f. év december 31-ig maradhatnak még magánforgalomban, azontul 1896. évi jun. 30-áig a nyilvános pénztáraknál lesznek csak beválthatók s így ezen pénznemek még 11 hónapig maradnak érvényben. Megjegyezzük, hogy a beváltást 1896. év végeig lehet kérelmezni.

Értesítés. A tiszai ág. ev. egyházkerület eperjesi Collegiumának jogakadémiáján az 1895—96. tanévre a beíratások f. évi szeptember 1-től 8-ig

*) Egy magyar tárgyú készülőben.

P. I.

eszközleendő; az előadások pedig szeptember 9-ikén veszik kezdetüket. Azok az egyéves önkéntesek, a kik tényleges katonai szolgálatukat f. évi szeptember hó végén fejezik be, október 1—8. napjain iratkozhatnak be. A vizsgálatok szeptember 1-től 15-ig tartanak.

Gróf Lippe-Biesterfeld Ernő úr ö magassága (Posen melletti Neudorf kastélyból) rheumatikus fájdalmainak gyógyítása végett, neje és cselédség kíséretében, ma Pöstyénbe érkezett és a Ferencz-villában vett szállást. Ugyancsak Pöstyénben időzik Hobo Mária bárónő, dandárparancsnok neje Posenből.

Kronsteiner Károly bécsi (Hauptstrasse 120.) gyáros számos arany éremmel kitüntetett houllokatfestékei hazánkban is mindinkább tért hódítanak, miután teljesen hasonló az olajmázolással és festékszínnel tisztasága miatt vállalkozók és építómesterek nagyon kedvelik. Mintalapok 40 különböző színárnyalatban és használati utasítások kívánatra ingyen küldetnek.

Gyászrovat.

Az öreg **Pletrich János** bácsi mult hétfőn, július 29-én éjjelkor, élete 83-ik évében itt B. Gyarmaton jobblétre szenderült. Valamikor gazdaszt volt, s mióta magát nyugalomba helyezteté, mintegy tizenöt év óta takarékoskodva magányosan élt közöttünk: hagyott is ilykép unokaöccsére **Pletrich Bélára** néhány ezer forint értékű ingat-

lanságot, stb. Temetése a róm. kath. egyház szertartásai szerint július 31-én ment végbe a távolból megjelent rokonok és a szomszédok részvete mellett. Nyugodjék békéivel!

Gazdaszat.

Árpavásár Nyitrán. A f. évi szeptember hó 2-án Nyitrán megtartandó árpavásárra bejelentési izek a nyitramegyei gazdasági egyesület titkári hivatalánál Nyitrán már kaphatók. Az árpavásárra vonatkozó bejelentési izek augusztus 15-ig küldendők az „árpavásár rendező bizottság” címére Nyitrára. A legjelentékenyebb hazai és külföldi kereskedők érdeklődnek a vásár iránt s bejelentették megjelenésüket, nem lehet tehát semmi kétség az iránt, hogy a vásárnak igen nagy forgalma lesz. Ismételve figyelmeztetjük a keresett sör- és maláta-árpatermő vidékek gazdáit, hogy árpamintáikat a nyitrai árpavásáron okvetlenül bemutatassák. Az eladás lepecsételt minták alapján történik. Minta gyanánt 10 kg. küldendő két 5—6 kilogrammot tartalmazó erős vászon-zacskóban. A minták papiros tányérokba öntve lesznek közszemlére téve.

Felelős szerkesztő: Vannay Ignác.

SCHLICK-féle vasöntőde és gépgyár- részvénytársaság BUDAPESTEN.

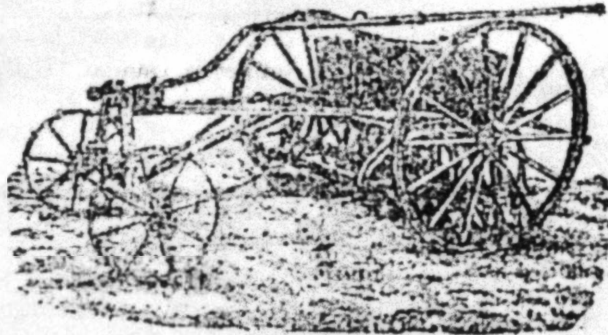
Gőz- és járgány eséplőkészületek, számos első díjjal kitüntetett Schlick-féle szab. 2 és 3 vasú ekék, *mélyítő és egytetemes aczélekék.*

Eredeti Schlick és Vidats-féle egyvasú ekék, talajmívelő eszközök, valamint Schlick-féle szab.

HALADÁS sorbavető-gépek.

Takarmánykészítő gépek, darálók, őrlő-malmok és mindennemű gazdasági gépek. Eredeti amerikai kéveköti és marokrakó arató-gépek és fűkaszáló-gépek, szállítható mezei vasutak stb. — Előnyös fizetési feltételek. Legutányosabb árak.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

GYÁR és IRODÁK:
VI. ker. külső váci-út 29—35.
VÁROSI IRODA és RAKTÁR:
Podmaniczky-utca 14.

A CZÉLLEMEZ HENGEREKET,

1., 2., 3 és 4 vasú hántó ekéket,

különféle lánczboronákat,

„Austria” sorvető gépeket,

Blunt-féle ensilage

zöldtakarmány sajtókat,

gyümölcs- és főzelékaszaló készülékeket,

bor- és gyümölcs-sajtókat,

szőlő szűzőket és bogymorzsolókat,

önműködő „SYPHONIA” növény- és szőlő-vessző permetezőket

a legjobb minőségben gyártanak és szállítanak

MAYFARTH PH. és TÁRSA

132.

csász. és kir. kiz. szabad.

10—10

Alapított 1872.

gazdasági gépgyárak, vasöntőde és gőzházor

Bécs, II. Taborstrasse Nr. 76.

600 munkás.

Árjegyzékek és számos elismerő levelek bérmentve küldetnek — Képviselők és vizionársítók felvétetnek.

CSEPLŐGÉPEKET,

kézi, járgány- és gőzhajtásra.

1—6 lófogatú

JÁRGÁNYOKAT,

Legujabb

gabnarostákat, trióröket és kukoricea morzsolókat,

széna és szalma **sajtókat,**

kézi erőre, szállító készülékkel vagy a nélkül

Árverési hirdetményi kivonat.

1118—1895. szám.

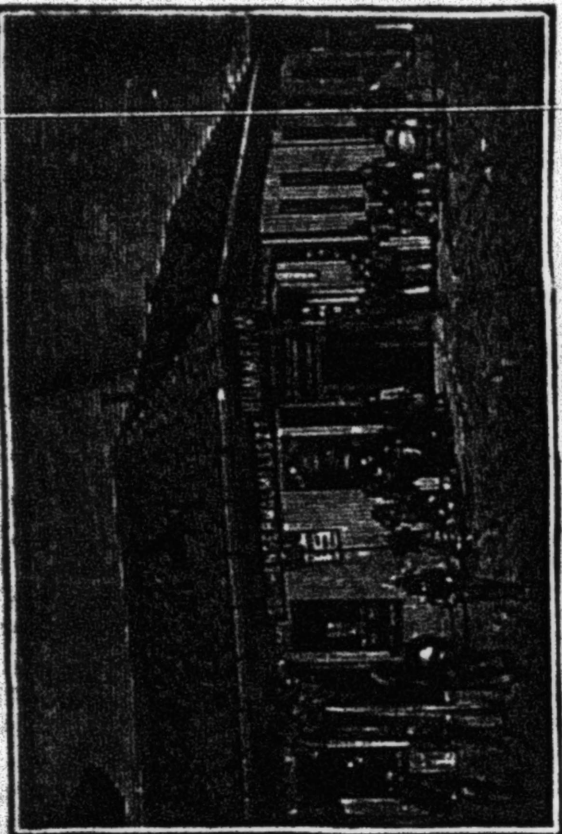
A sziráki királyi járásbíró hatóság közhírré teszi, hogy őrzegy Koncz Liptai István részére kinevezett ügygondnok Plachy Gusztáv h. ügyvéd végrehajtaton Koncz Liptai István és Veron végrehajtást szenvedő elleni 199 forint 50 krajczár tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a b. gyarmati királyi törvényszék (sziráki királyi járásbíró) területén lévő Kálló községében fekvő a 139. telekjegyzőkönyv I. 3—10. sorszámu 1/4. kültelekre és erdő-legelőilletményre 1316 forint, — ugyancsak + 1. sorszámu szőlőre 90 frt, — a kállói 524. telekjegyzőkönyv I. 1., 2., 4. sorszámu szőlőre 148 forint és a kállói 139. telekjegyzőkönyv I. 1. sorszámu házra és beltelekre 185 forintban ezennel megálapított kikáltási árban, elrendeltetik.

Az árverés megtartására határidőül 1895. évi augusztus hó 17-ik napján délelőtti 9 órakor Kálló község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megálapított kikáltási áron alól is eladatni fognak a fennebb megjelölt ingatlanok.

Árverezni szándékosok tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez bánatpénzül letenni.

Kelt Szirákon, a kir. bíróság mint tvi hatóságnál, 1895. május hó 13-ik napján.

Kun kir. jbiró.

HUMMER MIHÁLY

fűszer- és csemege-árukereskedésében
B.-GYARMAT, Kossuth-tér.

Kaphatók:

UJDONSÁG!

Klaksbrunn-féle ezüst-fehérmű-fény. 1 csomag használati utasítással 20 kr.

Klaksbrunn ezüst-fehérműfény felülmúlja az összes eddig felfaltatott féhérműfényesítőket. Az ország összes mosó és tisztító intézetei, kizárólag ezen ezüstféhérműfényt használják legkiválóbb ingalérok és kézelők, függönyök stb. mivel ezzel a fényesítés igen egyszerű és oly tükörfényt ad a fehérneműnek, mely fény más fényesítővel elérni teljesen lehetetlen.

Itt kapható ezenkívül Klaksbrunn-féle mosópor is, mely a ruhára semmi tekintetben sem ártalmas. 1 csomag használati utasítással ellátva csak 12 kr.

Ezen mosóporral sok időt, szappant és munkát lehet megtakarítani.
90 12-11.

Továbbá: valódi szegedi szappan, kilója 32 kr. Kitűnő Hoffmann-féle rizskeményítő kilója 44 kr. Kitűnő fümei rizskeményítő kilója 36 kr. Kitűnő Crystal buzakeményítő kilója 28 kr. Kitűnő kárpáti vajás turó és különféle sajtok. Kitűnő fehér asztali bor literje 44 kr. Pecsételt üvegbe (üveg 10 kr.) Kitűnő siller asztali bor literje 32 kr. Pecsételt üvegbe (üveg 10 kr.) Pecsételt, spanyol és tokaji aszu gyögyborok, fehér és piros peccsenyeborok, tojás és tokaji gyögyborok, likőrök stb. jutányos áron és pontos kiszolgálattal mellett. Koron- és dupla márciusi sör üvege 22 kr.

STAHEL ÉS LENNER BUDAPEST

trieur- és lemezlyukasztó gyár.

Gyár: Katona József-utca 8. sz., a Margit-híd és nyugati pályaudvar közt.

Ajánljuk az általunk gyártott legjobb minőségű:

Trieurök a konkoly és búkkönynek a buza, árpa vagy rozs közüli kiválasztására.

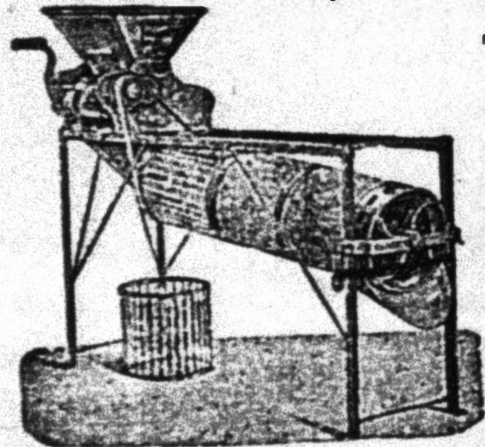
Trieurök a zabnak vagy árpának a buza közüli és a gömbölyű magvak kiválasztására.

Lencsetisztító és osztályozó-trieurök az árpa kiválasztására és a lencse osztályozására.

Osztályozó-trieurök.

Szabadalmazott trieurök és osztályozó gépek minden gabonafaj tisztítására és tetszés szerinti osztályozására. — Elvállalunk Gutjahr és Müller, illetve Mayer rendszerű trieurök csekély költséggel a trieur beküldése mellett ezen szabadalmazott trieurökkel átalakítását.

Malom-trieurhengerek vagy burkolatai, lyukasztott vagy hasított lemezek tetezés szerinti anyagban ipari vagy gazdasági célokra. Árjegyzékek vagy mintakönyvek ingyen és bérmentve küldetnek.

89 10-8

Rétay és Benedek Budapest.

Kitüntetve
ország. kiállításon
1885.
Budapest.

Rétay és Benedek

előbb

KRISZTA és Társa

Kitüntetve
ország. Nólpar-kiállításon 1881.
Budapest.

Egyházi felszerelések műszeruhák, és zászlók gyára.

Budapest, IV., Lipót-utca 21. sz.

Ajánlja a t. cz. társulatok, testületek, egyetek s köröknek külön zászlókészítési osztályokat, mely saját műhímző intézettel és műhelyekkel van egybekapcsolva, melyekben arany vagy ezüsttel művésziességgel himzett vagy festett egyházi, iskolai, kath. legényegyleti, ifjusági, ipartestületi dalegyleti, tiszolói, bányász, hadastyán, lővész, temetkezési stb. zászlók és lobogók az egyszerűtől kezdve a legdiszesebb kivitelben készülnek.

Rajzokat, mintákat és részletes költségeloirányzatokat készséggel küldünk.

Egyházi ruhák és felszerelésekről külön árjegyzékkel szolgálunk.

Rétay és Benedek Budapest.

MŰFOGAK.

Hölgyeknek külön műterem, befárat a kapun.

Molnár János,

fodrász és műfogász Balassa-Gyarmaton.

120 *—2

Egy jó házból származó ifjú ugyanott tanoncznak felvételük.

Műfogak!

Műfogak!

Jó kályha a házban földolog!

Alulírott Balassa-Gyarmaton letelepedvén, itt a régi posta-utczában, Radványi házában a mai kor kívánalmainak teljesen megfelelő

CSERÉP-KÁLYHA-MŰHELYT

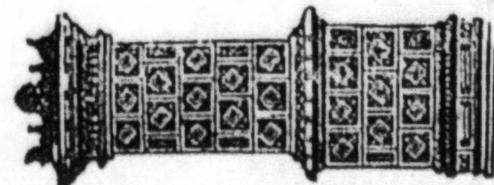
rendeztem be; minélfogva képes vagyok bármily izlésű kályhát és kandallót a legkiválóbb színek és alakokban, avagy bármi más e szakba vágó cikket pontosan, gyorsan és jutányosan elkészíteni.

Takaréktűzhely-burkolatok fehér, szürke és kék színben a legolcsóbb áron kaphatók. Avult kályhák átrakását és javítását szintén jutányosan elvállalom. Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesíttetnek.

Pents Ferencz, kályhámester.

B.-Gyarmat, régi posta-utca 26. sz.

178. 2-12

Bevásárlás részletfizetésre is eszközölhető!

SCHÖNFELD MIKSA,

kárp., aszt. és esztergályos bútorraktára B-Gyarmat,
a KOSSUTH-utczában.

Ajánlja dúsan felszerelt, jutányos árú rak-
tárát szilárd anyagból készített, modern izlésű,
különböző fa- és kárpitos bútorokban úgy egyen-
ként, mint szalónok, szobák, vendéglők és egyélti
helyiségek teljes berendezésére nézve. Dús választék
olajnyomatú és üvegre festett, kitűnő kivitelű,
tetszetős fal-, táj- és egyéb ábrázatú képekben,
fa- és aranyozott keretű tükrökben.

Gyermekkoszik, nemkülönböztetve mindennemű
és méretű koporsók nagyválasztékú raktára.

Vidéki megrendelések pontosan és lehetőleg gyorsan
teljesítetnek.

Egy jó házból való fin asztalos tanoncziul azonnal felvétetik.

52—11

131.

„Ne vásároljunk kovácsnál szentet!”
Ezt mondja egy régi közmondás.
Ugyanezen találó közmondást vonatkoztathatunk
és pedig jogosan az én telephemre is, amennyiben
csak egy oly nagyszabású, készpénzzel fizetett óriási
árúmenyiséggel felszerelt raktár képes ártelmei-
nek azt az előnyt nyújtani, hogy vásárlásainál min-
denkor jó eredményeket érhet el.

Gyönyörű minták magánvásárlóknak ingyen és bér-
mentve. Gazdag tartalmú mintakönyvek, melynek még
eddig nem léteztek szabók részére bérmentetlenül.

Szövetek ültönyhöz.

Pejuvien és Doeking a magas klérus számára. Elő-
írás szerinti szövetek a cs. és kir. hivatalnokok
egyenruhájához, valamint hadastyanok, tűzoltók, tor-
nászok, béröltözöttek részére; kelmék teke- és játék-
asztalokra, kocsik bevonásához.

A legnagyobb raktár stájer, ka rintiai, tirol stb.
lodonokban ural és női használatra eredeti gyári áron
és oly nagy választékban, milyennel 200 versenyző
sem képes rendelkezni.

A legnagyobb választék csakis finom és tartós női
kendőkben a legdivatosabb színekben. Mosó szöve-
tek, utazó plédok (mint uj-
4—14ftig tovább) **szabó-kellékek** bélések,
gombok, ták, czernák, stb.)

Méltányos árú, becsületes, tartós, tiszta gyapjú
kelme-árúkat és nem olcsó rongyokat, melyek a sza-
bók keresetét csökkentik, ajánl:

Stikarofsky János,

65. BRÜNN (oszt. Manchester). 20—17

Legnagyobb gyári raktár kelmékben 1/2 millió forint
értékben.

Szétküldés csakis utánvétellel.

OVÁS! Gyöngyök és házalók rendesen „Stika-
rofsky Árúja” czimkével ellátott szöve-
teket, kelméket hoznak nagy mennyiségben áruba.
Ezen visszaéléssel szemben kijelentem a t. vásárlók-
nak, hogy én az előbb említetteknek árúmat sem-
minemű föltételek mellett el nem adom.

Körjegyző urak és községi elöljáróságok figyelmébe.
A részvénytársaság kiadásában megjelenő összes hivatalos és
magánnyomtatványok, nemkülönböztetve a most elkészült
nyomtatványok
utadó- és mező-
rendőri
SERTÉSVÉSZ-KIMUTATÁSOK
DARVAI ÁRMIN
kőnyv- és papírkészítésben
rendelendő meg, ahol a társaság nyomtatványraktárát tartja
Pontos és gyors expedíciót nevezett ország jó hírneve kereskedik

3238/1895. P. sz.

Hirdetmény.

A b-gyarmati kir. tszék ezennel
közli, hogy a losonezi illetősé-
gű k. Battik Sándor (Aladár) kiskor-
sága a 2703/895. számú első bírósági jog-
erős ítélettel meghosszabbított.

B-Gyarmaton, a kir. törvényszék-
nek 1895. június 19-én tartott üléséből.

Kray,

179 2—3

kir. tszéki elnök.

Antony Béla,

kir. törvényszéki jegyző.

BIKSZÁDER

alkalisch-muriatiches

SAUERWASSER

BRÜSSEL 1884

BIKSZÁDI
égyényes konyhasós RÉCS 1873 WIEN
SAVANYUVIZ

Borral s gyümölcszörpökkel vegyítve kellemes
üdítő italt szolgáltat.

BIKSZÁD GYÓGYFÜRDŐ.

Szatmármegye keleti szé-
lén, szelektől magas he-
gyek által védett erdei
fensíkon fekszik; Szinér-
Váralja állomástól (szat-
már-nagybányai vasut) 2,
Técső állomástól (magy.
északkeleti vasut) 4 óra
járányira.

Égyényes konyhasós vize
kitűnő hatásának a követ-
kező körnemeknél bizo-
nyult be: idült tüdőhurut,
tüdőgödög és a kezdődő
gümőkórnaál idült gyomor-
hurutnál anaponkénti hány-
ingert, fejfájásokat, fej-
szédüléseket szünteti, az
egész vérkeringést jóté-
konyan emeli s így az
emésztést és a jó étvágyat
teljesen helyre hozza. Az
epe-elválasztást a májban
megtartja, az epeelválasztó
utakat jó karban tartja;
ugyanícsak oldó hatásánál
fogva az egész bélcsator-
nát tisztán tartja. Ez ok-
nál fogva kitűnő az arany-
ér, sárgaság, máj- és lép-
daganat ellen.

Bikszádi gyógyforrások ásványvizeinek kútkelölősége.

Ajánlja e vidéken még nem ismert, az al-
földön már legnagyobb kelendőségnek ör-
vendő, az ásványvizek között legkellemesebb
ízű s kitűnő gyógyhatású savanyú vizet.

Főraktárak:

B-Gyarmaton: Vilim Gyula, Szécsényben:
Popovics János, Losonezon: Bulyl János,
Füleken: Büchler Pál, S-Tarjánban: Mandl
Gábor uraknál.

15—13.

CURORT BIKSZÁD

an der östlichen Grenze
des Szatmárer Comitates,
auf einer waldigen, vor
Winden durch hohe Ge-
birge geschützten Hoch-
ebene gelegen; von Szinér-
Váralja (Szatmár-Nagybá-
nyaer Bahn) 2, von Técső
(Ung. Nordostbahn) 4 Stun-
den entfernt.

Die alkalisch-muriatische
Heilquelle Bikszád ist von
ausgezeichnete Wirkung
bei: chronischen Lungencatarrh,
Emphysem und be-
ginnender Tuberculose. Das
Wasser stillt bei chron. Ma-
gencatarrh den häufigen
Brechreiz, Kopfschmerz
und Schwindel, ist von
wollthätigem Einfluss auf
die allgemeine Bluteircu-
lation und fördert somit
den Appetit und die Ver-
dauung, und trägt in Folge
seiner lösenden Wirkung
zur Reinhaltung der Gal-
lenwege und des gesamten
Verdauungskannels bei. Da-
her unübertrefflich bei
Hesmorrhiden (goldene
Ader), Gelbsucht, sowie bei
Leber- und Milzanschwel-
lung.

Popovics János
vas- és fűszer-üzletében **Szé-
csénybe** egy jó házból való
fin tanulóul felvétetik.

182. 1—4

Bátorfalu (Hontm.) község határában 33
m. hold kiterjedésű szántó- és rét sza-
bad kézből azonnal eladó. Részletes felvilá-
gosítást nyújt: Özv. dr. Vargha Ferenczné
B-Gyarmaton.

183. 1—1

Védjegy. Védjegy.

Mária-czelli
Gyomor-cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajoknál,
nékülözhetetlen és ártótlóan ismeretes
házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágyta-
lanság, gyomorgyengeség, bözső lehetel,
teljesítettség, savanyú, felbőgös, hasmenés,
gyomorégés, teljesleges, nyálkiválasztás,
sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs
szökölés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult
teljesítettség, a menyinyiben ez a gyomortól
szárazított, gyomortulterhelésnél étellekkel
és italokkal, gillizták, májbajok és hőm-
orhóidák.

Említett bajoknál a **Máriaczelelli**
gyomorcseppek évek óta kitű-
nően bizonyultak, a mit száz meg száz
bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára
használati utasítással együtt 40 kr., nagy
üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török**
József gyógyszerháza Budapest,
Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen
tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket
tessék elfogadni, melyeknek burkolatára
zöld szalag van ragasztva a készítő
aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal:
„Valódiságát bizonyítom”.

A **Máriaczelelli** gyomorcseppek valódián
kaphatók.

B-Gyarmaton: Cserenyák Gy. és
Kánitz Ö. gyógyszerháza. Ipolyságon:
Borkó István gyógyszerész.

Aranyérmekkel kitüntetve.

Kronsteiner Károly **Wien**, III. Hauptstr. 120. sz., saját házában.

Főhercegi és hercegi uradalmak, cs. és kir. katonai raktárak, vasút-, ipar-, bánya- és hámortársulatok, építkezési vállalatok, **VÁLLALKOZÓK és EPITŐMESTEREK**, valamint gyártulajdonosok **szállítója**. — Ezen homlokzatfestékek, melyek mészből oldhatók, száraz, porított állapotban 40 különféle színmintában különként 16 krtól feljebb szállíttatnak és a festékszínnek tisztaságát illetőleg teljesen hasonló az olajmázoláshoz — **Mintalapok és használati-utasítások ingyen és bérmentve küldetnek.**

106. 20—12.

106. 20—12.

utánzott „TOKAJI COGNAC.” Ezek ugyan **nagyon olcsók**, de **ép oly rosszak** és így még a legkisebb összeget **sem érik meg.** — Eme **értéktelen utánzatok** könnyen felismerhetők, mert

1) **nem az egyedüli és csakis Tokajban létező**

Első Tokaji COGNACGYÁRBÓL származnak,
Tokaj város czimerével nincsennek
2) ezen
ellátva.

2) ezen
ellátva.

**védjegye
cognak-gyárnak**

Bejegyzett Az első tokaji

ТОКАЈВАН.

Valódi csakis

TOKAJI COGNAC

TOKAJ VÁROS CZIMERÉVEL

ELŐ TÖKAI COGNACGYÁR BOL, TOKAJBAN, 82

a mely 1893/94. évben, mint hiteles közjegyzői okirat bizonyítja

725130 liter bort használt fel.

A fenti eredeti Tokaji Cognac kapható:

Hummer Mihály úrnál B.-Gyarmaton,
Polg. Df.

Bolner, Pál *Polyság,*

Dombó Károly

Heksch Adolf

továbbá gyógyszerárak és "tekintélyesebb kávéházakban.

Clayton & Shuttleworth

menedzseli gépgyárosok Budapest Váci-körút 62. sz.

menőgárdasági gépgyárosok © Budapest Váci-körút 63. sz.
által a legutányosabb árak mellett ajánlatnak;

Locomobil és gőzcseplőgép-készletek 2½, egész 12 lóerőig, továbbá járgány-
cseplőgépek, tisztító-rosták, kem-
helyenak, kaszáló- és aratógépek, boronák, szénagyűjtők.

COLUMBIA "legjobb szerkezetű, szeszavágók, répvágók, kukoricamorzsolók, daráló, őrlő-malmok.

Egyetemes aczél-ekék
és minden egyéb

2 és 3 vasú okék gazdasági gépek.

Részletes költségvetések kiadásaitra igény és bérmentes hűltetnek.

Egy jó házból való fiú

TANULÓUL

felvétetik **Gömöry Soma** vas- és fűszerüzleté-
ben Dobsina. Értekezhetni ugyanott, v. **Rittinger**
testvéreknél Losonczon.

163 6-5

354/895. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a budapesti V. ker. kir. jbiróság 1895. évi 12459. számú végzése következtében dr. ifj. Draskóczy Miklós ügyvéd által képviselt Krzovan Antal javára Kossaczky Karolin és dr. Kossaczky Arnold ellen 2280 ft s jár. erejéig foganatósított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 761 ft-ra becsült szobabútorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a b.-gyarmati kir. jliróság 2754/95. számú végzése folytán 2280 frt tőkekövetelés, ennek 1891. évi május hó 31. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 56 frt 86 krban biróilag már megállapított költségek erejéig B.-Gyarmaton alperesek lakásán leendő eszközlésére 1895. évi augusztus hó 13. napjának d.-e. 10 órája határidőn kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. LX. t.-cz. 107. és 108. §. értelmében közszpónzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt B.-Gyarmaton, 1895. július 24.

185 1-1

Tomis, kir. íbirósági végrehajtó.